

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Серед складових нової парадигми вищої освіти є такі поняття, як студентоцентризм, орієнтування не на процес, а на результат навчання. Інтерактивна взаємодія між учасниками навчального процесу – викладачем і студентом, використання нових підходів до навчання, орієнтація на результат і спільна відповідальність за нього – головна ідея студентоцентризму. Студенти зацікавленіші в такому форматі освітнього процесу, який може запропонувати альтернативні рішення і кінцевий результат. Так, студенти мислять самостійно, спираючись на свої знання з теорії, практики і досвід, відпрацьовують комунікативні та групові навички взаємодії. Звісно, викладачу важко оцінювати такі форми взаємодії, особливо коли йде реалізація одного проекту на різних рівнях дослідження. Деякі студенти не здатні працювати в команді, тому командна робота може ускладнюватись. Існує багато «за» і «проти» стратегії студентоцентризму, яка зараз усе частіше займає думки освітян. Якщо теоретичні ази не засвоюються студентами самостійно, виникає й проблема групової роботи, оскільки всім потрібно розмовляти однією мовою, аби всі мали однакове розуміння. Стратегічне спрямування на імплементацію ідеї студентоцентризму дійсно дозволить привнести щось нове і позитивне у формат засвоєння конкретного матеріалу, саме того, що відповідає сучасним потребам цільової студентської аудиторії. На противагу студентоцентризму, орієнтація на викладача дозволяє не виходити за рамки теми, що досліджується, триматися у межах професійних компетенцій, які так необхідні студентам, і які може надати викладач. Можна вважати, що підхід студентоцентризму та орієнтації на викладача представляють собою лише дві крайні точки в континуумі таких форм і реально дієва парадигма лежить між ними.

Головко Н.Р., к.е.н.,
доцент кафедри інформатики

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ІНФОРМАТИКА»

Підготовка сучасних якісних фахівців вимагає застосування нових інформаційних технологій і принципів формування базових знань. Використання сучасних інтелектуальних інформаційних систем може надати широкий спектр можливостей для формування інформаційного освітнього ресурсу, який буде підвищувати якість підготовки майбутніх фахівців.

Важливим елементом освітніх технологій є розробка і імплементація нових навчальних посібників і лабораторно-практичних комплексів. Проблема полягає в тому, що процеси збору матеріалу, написання і видання підручника, навчального посібника або розробки текстового лабораторно-практичного комплексу з дисципліни «Інформатика» і подальшого їхнього впровадження в навчальний процес займають стільки часу, що до моменту початку їхнього використання вони можуть застаріти.

Крім того, тематичні зв'язки між окремими підрозділами дисципліни «Інформатика» [1] є надзвичайно складними і не укладаються у просту лінійну послідовність, визначену тематичним планом. Все це призводить до необхідності розглядати інформаційний освітній ресурс дисципліни не як базу даних, а як багатовимірне сховище даних (технологія Data Warehousing [2]).

Зазначена технологія застосована під час розробки дистанційних курсів «Інформатика» у середовищі WebCt і Moodle для дистанційної та заочної форм навчання, а також для денної форми.

Використання дистанційного курсу «Інформатика», зокрема на базі Data Warehousing технології, дозволяє значно підвищити ефективність навчального процесу на денній формі навчання, а саме:

- ✓ відбувається оперативне оновлення методичних матеріалів: електронних підручників, лекцій, лабораторно-практичних практикумів тощо;
- ✓ студенти мають доступ до всіх матеріалів дисципліни для виконання самостійних індивідуальних завдань;
- ✓ перевірка знань виконується за допомогою електронних тестів;
- ✓ на лабораторних роботах у комп'ютерних класах студенти можуть завантажити приклад виконання завдання безпосередньо із завдання (запрограмовано в курсі);
- ✓ студенти мають можливість перевірити свої знання за допомогою модуля «Самоперевірка» тощо.